

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobců: a) J. S.

b) P. B.

proti

žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**
sídlem Praskova 194/11, 746 01 Opava

za účasti osoby

zúčastněné na řízení: **T. K.**

zastoupený advokátem JUDr. Markem Křížem, Ph. D.
sídlem Masarykovo nám. 91/28, 733 01 Karviná

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2018, č. j. ZKI OP-O-32/520/2018-7, ve věci námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobě zúčastněné na řízení se právo na náhradu nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. Žalobci ve společné žalobě doručené Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) dne 20. 8. 2018 navrhovali, aby krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného označené v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jejich odvolání a potvrdil odvoláním napadené rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 21. 2. 2018, č. j. OR-37/2016-801-37. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 21. 2. 2018 správní orgán prvního stupně zamítl námitku žalobkyně a) proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, konkrétně proti zobrazení hranic pozemků parc. č. X a parc. č. st. X v katastrálním území x.
2. Žalobci oběma rozhodnutím předně vytýkají, že jsou psána odborným jazykem, který je pro ně obtížně srozumitelný a dále nerozumí tomu, proč byla námitka zamítnuta, když jí správní orgán prvního stupně ve vztahu k zobrazení hranic pozemku parc. č. X *defacto* vyhověl. Nosným důvodem celé žaloby je pak nesouhlas žalobců s tím, že podle katastrální mapy obnoveného katastrálního operátu nemá pozemek parc. č. st. x společnou hranici s pozemkem parc. č. x. Žalobci v žalobě namítali, že jejich dům nacházející se na pozemku parc. č. st. x sousedí s cestou na pozemku parc. č. x a obnovou katastrálního operátu tak nemohlo být dosaženo toho, že se mezi tyto dvě nemovitosti vkládá pozemek ve vlastnictví sousedů. Žalobci nesouhlasí s „posunutím“ jejich pozemku parc. č. st. x, který byl podle nich v dosavadních mapách zakreslen správně. K důkazu předložili letecký snímek, ze kterého je podle nich na první pohled zřejmé, že faktické umístění domů a rozhrad nesouhlasí s jejich novým vyznačením v katastrální mapě. V žalobě dále uvedli, že nemovitost koupili na základě vytýčení hranic a vyměření pozemků provedeného společností Lesoprojekt Krnov s. r. o., které ověřil oprávněný zeměměřický inženýr dne 14. 12. 2011 a zdůraznili, že kdyby byl mezi pozemky parc. č. st. x a parc. č. x jakýkoliv jiný pozemek, nikdy by pozemek parc. č. x nekupovali. Poukázali na to, že katastrální úřad také vychází z tohoto zaměření číslo 210 a kladou otázku, proč jsou mapy rozdílné. Žalobci dále v žalobě protestovali proti té části odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve které jim žalovaný sděloval, aby si pozemek nechali znovu zaměřit. Takový požadavek považují za neoprávněné přenášení úředních povinností na dotčené osoby. Věc by podle nich měla být vrácena žalovanému, který by měl v dalším řízení dokončit obnovu katastrálního operátu zjištěním hranic dotčených pozemků bez důvodných pochybností.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Úvodem svého písemného vyjádření předeslal, že v roce 2016 byl v katastrálním území x obnoven katastrální operát metodou přepracování

souboru geodetických informací podle § 40 odst. 1 písm. a) zákona číslo 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), spočívající v přepracování grafické (analogové) katastrální mapy do grafického počítačového souboru. Ohledně hranic pozemku parc. č. st. x odkázal na jejich zobrazení v analogových mapách evidence nemovitostí (podle stavu v roce 1980) a katastru nemovitostí, ze kterých je podle něj zřejmé, že mezi pozemky parc. č. st. x a parc. č. x byla vždy proluka náležející k pozemku ve vlastnictví jiných osob. K poukazu žalobců na záznam podrobného měření změn číslo 210 žalovaný uvedl, že uvedená dokumentace nemůže sama o sobě vyvolat změny v evidovaných údajích v katastru nemovitostí, neboť technickým podkladem pro případné změny v zobrazení hranic je geometrický plán.

4. Žalobci v replice uvedli, že informace o zakreslení pozemků z roku 1980 je novou informací, ke které by soud neměl přihlížet. Opětovně zdůraznili, že katastrální úřad nemůže při obnově katastrálního operátu rezignovat na skutečný stav, neboť by takový postup byl v rozporu s katastrálním zákonem. Podstatné podle nich nejsou ani historické snímky, pokud se ukázalo, že zakreslování hranic dotčených pozemků je pochybné. V takovém případě považují za nezbytné, aby bylo provedeno zaměření podle skutečného stavu.
5. K výzvě krajského soudu uvedla osoba zúčastněná na řízení, že bude v řízení uplatňovat práva podle § 34 zákona číslo 150/2002 sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Osoba zúčastněná na řízení navrhla zamítnutí žaloby a plně se ztotožnila s vyjádřením žalovaného.
6. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že v katastrálním území x byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním spočívajícím v převedení dosavadní grafické (analogové) katastrální mapy do formy grafického souboru. Obnovený katastrální operát byl vyložen k veřejnému nahlédnutí ve dnech 29. 2. 2016 a 11. 3. 2016. V zákonné lhůtě podala proti obsahu obnoveného katastrálního operátu námitku žalobkyně a), ve které vyslovila nesouhlas se zapsáním pozemku parc. č. x do katastrální mapy, a to pro nesouhlas s jeho vzdáleností od pozemku x. Žalobkyně a) v námitce odkázala na vytyčení hranice pozemku parc. č. x provedené dne 2. 12. 2011 společností Lesoprojekt Krnov s. r. o. a zdůraznila, že nemovitost koupila od předchozího vlastníka, aby si zajistila přístup do budovy, která je součástí pozemku parc. č. st. x. Správní orgán prvního stupně rozhodl o námitce v pořadí třetím rozhodnutím ze dne 21. 2. 2018 (předchozí 2 rozhodnutí ze dne 23. 5. 2016 a ze dne 27. 9. 2017 byla žalovaným zrušena) tak, že námitku žalobkyně zamítl. Současně v prvním odstavci výroku určil, že pozemek parc. č. st. x bude evidován v katastru nemovitostí s výměrou 165 m² podle údajů dokumentovaných v neměřickém záznamu číslo 340 a vymezil geometrické a polohové určení změřených hranic tohoto pozemku. K námitce žalobkyně a) ohledně vzdálenosti budovy na pozemku parc. č. st. x od cesty na pozemku parc. č. x správní orgán prvního stupně uvedl, že při obnově katastrálního operátu přepracováním je nezbytné zachovat geometrické a polohové určení nemovitosti, čímž se rozumí určení tvaru a rozměru pozemku, vymezených jeho hranicemi v zobrazovací rovině, které je podle § 51 katastrálního zákona závazným údajem katastru. Správní orgán prvního stupně uvedl, že proto respektoval zákres pozemků parc. č. x a parc. č. st. x v katastrální mapě před obnovou operátu. Ve vztahu k záznamu podrobného měření změn číslo 210 správní orgán prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že z něj použil bod 210-23, který je v terénu i v katastrální mapě jasně identifikovatelný a další body z tohoto záznamu, které splnily kritéria pro

zobrazení v katastrální mapě a u nichž byl zároveň vysloven souhlas vlastníka s průběhem vytyčené hranice, byly použity jako identické body do transformačního klíče pro zpřesňující transformaci rastrů. Takto zpřesněné rastry mapy pozemkového katastru a mapy katastru nemovitostí sloužily jako podklad pro vyhotovení neměřického záznamu číslo 340.

7. Proti rozhodnutí podali oba žalobci odvolání, ve kterém vyslovili nesouhlas s tím, že je jejich pozemek parc. č. st. x „posunut“. Podle jejich názoru byl v dosavadních mapách zakreslen v zásadě správně, což dokládali snímkem ortofotomapy a leteckým snímkem. Zobrazení podle napadeného rozhodnutí, resp. neměřického zaměření číslo 340, však posouvá jejich dům o cca polovinu jeho výměry na místo sousedních pozemků. Žalobci opětovně poukázali na měření provedené společností Lesoprojekt Krnov s.r.o. a zdůraznili, že by pozemek parc. č. x nekupovali, pokud by z něj neměli ke své nemovitosti bezproblémový přístup.
8. O odvolání rozhodl žalovaný shora uvedeným způsobem. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zdůraznil, že správní orgány činné v zeměměřictví působí pouze jako evidenční orgány, které jsou vázány podklady založenými v katastrálním operátu a posuzují, zda evidované údaje odpovídají listinám založeným ve sbírce listin. K žalobci tvrzenému skutečnému stavu hranic nejsou v měřické dokumentaci žádné výsledky zeměměřické činnosti (geometrický plán, dokumentace o vytyčení hranic pozemku), který by tuto skutečnost prokazoval. Za takový důkaz nelze podle odůvodnění napadeného rozhodnutí považovat snímek ortofotomapy ani letecký snímek. K záznamu podrobného měření změn číslo 210 žalovaný v bodě 50 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že správní orgán prvního stupně prošetřil využitelnost lomových bodů hranic parcel z uvedeného měření s vazbou na souhlas vlastníka pozemku parc. č. x a provedl novou zpřesňující transformaci rastru mapy pozemkového katastru a rastru mapy katastru nemovitostí s tím, že bodům, které splnily kritérium přesnosti pro zobrazení v katastrální mapě, byl přiřazen atribut identického bodu a tyto body byly zahrnuty do transformačního klíče pro zpřesňující transformaci rastrů obou map. Žalovaný uzavřel, že správní orgán prvního stupně respektoval zákres parcel parc. č. x a parc. č. St. x v katastrální mapě platné před obnovou operátu, tedy mapě v analogové podobě v měřítku 1:2880 s tím, že žalobci nepředložili žádný výsledek zeměměřické činnosti ve smyslu § 48 a § 49 katastrálního zákona (geometrický plán nebo geometrický plán na průběh vytyčené nebo vlastníky upřesněné hranice pozemků), který by relevantním způsobem zpochybnil geometrické určení hranic předmětných parcel v obnoveném katastrálním operátu x.
9. Krajský soud po ověření, že žaloba byla podána včas a jsou splněny také ostatní podmínky pro její věcné projednání, přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O věci krajský soud rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem všichni účastníci souhlasili a krajský soud nehledal potřebu doplnit dokazování nad rámec správního spisu, které by bylo nutné provádět u jednání.
10. Úvodem považuje krajský soud za vhodné vyjádřit se k námitce žalobců, podle které zamítavý výrok prvostupňového správního orgánu neodpovídá tomu, že námitce žalobkyně a) proti původnímu zobrazení pozemku parc. č. x bylo fakticky vyhověno. Pokud by tomu tak bylo a nápravu by nesjednal ani žalovaný, jednalo by se o vadu, která by mohla mít za následek až nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, k níž je třeba

přihlédnout přednostně. Krajský soud po posouzení obsahu námitky žalobkyně a) ze dne 9. 3. 2016 a obsahu obou rozhodnutí dospěl k závěru, že k žádné diskrepanci mezi formálním zněním výroku a jeho věcným obsahem nedošlo. Je pravdou, že žalobkyně a) v námitce ze dne 9. 3. 2016 brojila proti tehdejšímu zobrazení hranic pozemku parc. č. x, současně však protestovala proti tomu, že v obnoveném katastrálním operátu nemají pozemky parc. č. x a parc. č. st. x společnou hranici. Výsledkem námitkového řízení bylo, že došlo k úpravě hranic obou pozemků (oproti stavu operátu v době, kdy byl vyložen k veřejnému nahlédnutí), a to dokonce tak, že hranice pozemku parc. č. x v konečné podobě odpovídají představám žalobců, současně však došlo také ke změně hranic pozemku parc. č. st. x a mezi oběma pozemky nadále zůstala zachována proluka, proti které žalobkyně a) v námitce brojila. Za tohoto stavu tak zamítnutí námitky plně reflektuje výsledek námitkového řízení a především výsledný stav obnoveného katastrálního operátu ve vztahu k námitce žalobkyně. Ostatně obdobným způsobem vypořádal obsahově shodnou odvolací námitku žalobců také žalovaný v bodě 72 napadeného rozhodnutí, na který krajský soud tímto odkazuje.

11. Po věcné stránce je podstatou sporu nesouhlas žalobců s výsledným stavem obnoveného katastrálního operátu, a to konkrétně se zobrazením hranice pozemků parc. č. st. x a parc. č. x v katastrálním území x, které podle aktuální katastrální mapy nemají společnou hranici. Žalobci jednak namítali, že uvedený evidovaný stav je v rozporu se skutečným stavem, protože dům na pozemku parc. č. st. x ve skutečnosti sousedí s cestou na pozemku parc. č. x a dále že je v rozporu s vytýčením hranic pozemků provedeným společností Lesoprojekt Krnov s.r.o. ze dne 2. 12. 2011, jakož i s dosavadním evidovaným stavem, který ve správním řízení prokazovali ortofotomapou z webových stránek Českého úřadu zeměměřického a katastrálního.
12. Po skutkové stránce nebylo sporu o tom, že v katastrálním území x probíhala obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací podle § 40 odst. 1 písm. b) a § 43 katastrálního zákona, a to převedením katastrální mapy z grafické formy do elektronické podoby. Úvodem právního posouzení je třeba zdůraznit, že katastrální úřad při tomto způsobu obnovy katastrálního operátu posuzuje soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které má k dispozici a jeho úkolem není napravovat nesoulad mezi evidovanými údaji a faktickým stavem v terénu. Jak správně poukázal žalovaný v napadeném rozhodnutí, rozhodnutí ve věci obnovy katastrálního operátu má pouze evidenční účinky a nikoliv hmotněprávní. Jinak řečeno, v předmětném řízení se neřeší konečným způsobem otázka, kdo má jaký právní vztah ke které konkrétní nemovitosti, ale pouze, kdo jako oprávněný či povinný ve vztahu k určitým nemovitostem bude v katastru zapsán, respektive v jaké podobě budou určité nemovitosti v katastru evidovány. Oba správní orgány ve svých rozhodnutích žalobce se shora uvedenou podstatou řízení seznámily a také jim vysvětlily, že podkladem pro vyhotovení obnoveného operátu přepracováním byla mimo jiné analogová katastrální mapa (evidence nemovitostí a katastru nemovitostí), přičemž kopie příslušných částí katastrální mapy a mapy evidence nemovitostí jsou součástí správního spisu (přílohy číslo 7 a 8) a jak krajský soud ověřil, proluka mezi pozemky parc. č. st. x a x z nich vskutku vyplývá. Není přitom důvodná námitka žalobců uvedená v replice ze dne 20. 11. 2018, podle které žalovaný na uvedené mapy odkázal nepřípustně poprvé až ve vyjádření k žalobě. V tomto vyjádření se sice poprvé objevuje zmínka o tom, že předmětná mapa evidence nemovitostí zachycuje stav v roce 1980 (v odůvodnění napadeného ani prvostupňového rozhodnutí není žádný

časový údaj uveden), je však zřejmé, že žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazuje na stejné přílohy, ze kterých vycházely oba správní orgány. Nejedná se tak o případ, kdy by žalovaný prostřednictvím vyjádření k žalobě nepřípustně doplňoval důvody napadeného rozhodnutí. Stejně tak žalovaný konstatoval, že v měřické dokumentaci nebyl nalezen žádný relevantní výsledek zeměměřické činnosti (geometrický plán), který by svědčil o průběhu hranic tak, jak ji tvrdí žalobci, tj. zejména, že by pozemky parc. č. x a parc. č. st. x měly společnou hranici a že ani žalobci žádný způsobitý výsledek zeměměřické činnosti (geometrický plán nebo geometrický plán na průběh vytyčené nebo vlastníky upřesněné hranice pozemků) nepředložili. Žádný takový relevantní doklad se nepodává ani z žaloby a jejích příloh. K žalobci předloženému důkazu z webových stránek žalovaný správně odkázal na závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2014, č. j. 1 As 44/2014 – 33, podle kterého se nejedná o důkaz, ze kterého by bylo možné dovodit konkrétní skutková zjištění rozhodná pro posouzení skutkového stavu s tím, že v náповědě k této webové aplikaci je totiž uvedeno, že „že veškeré hodnoty souřadnic, délek a ploch poskytovaných tímto grafickým klientem jsou pouze informativní a nemohou sloužit jako podklad pro případné zjišťování nebo vytyčování v průběhu hranic terénu nebo jiné aktivity související s obsahem katastru nemovitostí“. Krajský soud nemá důvod postupovat v této věci jinak, proto mu nezbyvá než konstatovat, že ani snímek ortofotomapy a jeho porovnání s leteckým snímkem nelze považovat za relevantní důkaz pro opravu zobrazení hranic v katastrální mapě.

13. Také k použití záznamu podrobného měření změn číslo 210 provedeného společností Lesoprojekt, s. r. o. se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil s tím, že některé body, u kterých nebyly – stručně řečeno – zjištěny žádné rozpory s ostatními listinami a stanovisky ostatních vlastníků, byly využity pro zpřesnění údajů.
14. Ve vztahu k nosné části celé žaloby, která je zaměřena na rozpor mezi aktuálně evidovaným a skutečným stavem v terénu tak lze uzavřít, že se žalobcům nepodařilo v žalobních bodech vyvrátit závěr žalovaného, podle kterého je aktuální stav údajů po obnově katastrálního operátu v souladu s listinami, které byly podkladem obnovy, což je skutečnost pro právní posouzení věci rozhodující. Nutno dodat, že žalovaný poskytl žalobcům na několika místech rozhodnutí návod, jak se mohou pokusit dosáhnout změny v katastru nemovitostí v souladu s jejich představami o skutečné poloze sporných pozemků (viz body 66, 67, 70 a 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
15. K výtkám žalobců proti způsobu, jakým jsou obě rozhodnutí odůvodněna (zejména pokud jde o jejich srozumitelnost s ohledem na časté užití odborných termínů), krajský soud uvádí, že v obecné rovině souhlasí s žalobci, že řada termínů a výrazů použitých v odůvodnění obou rozhodnutí může být pro laickou veřejnost obtížně srozumitelných, což je však dáno vysokou odborností dané problematiky. Podle přesvědčení krajského soudu se však oba správní orgány snažily žalobcům své závěry prezentovat pokud možno co nejsrozumitelněji a jejich rozhodnutí nelze pouze pro složitost použitého odborného jazyka považovat za nepřezkoumatelná, byť lze připustit, že např. ve vyjádření k žalobě se žalovanému podařilo podstatu problému popsat stručněji a pro subjekty mimo předmětný obor výstižněji, než v napadeném rozhodnutí, aniž by se žalovaný ve vyjádření k žalobě musel odchýlit od důvodů, na kterých je napadené rozhodnutí vybudováno, nebo je jakkoliv doplňovat.

16. Krajský soud uzavírá, že žalobní body neshledal důvodnými, a protože neshledal ani žádné vady, ke kterým by byl povinen přihlédnout i bez námitek, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky řízení (žalobci a žalovaným) rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., a protože žalobci v řízení úspěšní nebyli, zatímco procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení žádnému z nich.
18. Krajský soud nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení ani osobě zúčastněné na řízení, protože nebyly dány podmínky uvedené v § 60 odst. 5 s. ř. s., při jejichž splnění lze osobě zúčastněné právo na náhradu nákladů řízení výjimečně přiznat; krajský soud osobě zúčastněné na řízení neuložil plnění žádných povinností, pouze jí umožnil uplatňovat v řízení svá práva a nebyly ani dány žádné důvody zvláštního zřetele hodné, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 17. října 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu